



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr.
Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X, narozený X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení Praha
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2021, č. j. X, jímž bylo dle čl. II bodu 13 zákona č. 306/2008 Sb., který mění zákon

č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, rozhodnuto, že žalobci náleží od 10. 3. 2021 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 8 322 Kč měsíčně.

2. Žalobce v žalobě nesouhlasil s posudkem o invaliditě. Konstatoval, že nadále probíhá biologická léčba, která jeho zdravotní stav sice stabilizovala, ale jak uvedl sám posudkový lékař, jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který u žalobce přetrvává již roky. Přidala se bolest kloubů, svalů, hlavy, dále problémy s chůzí a drobnou motorikou prstů na ruce. V důsledku těchto zdravotních komplikací má žalobce problémy se spaním, což řeší léky na spaní a bolest. Jeho zdravotní stav mu nedovoluje plnohodnotně žít, i když plně dodržuje léčebný režim a vykonává veškeré nařízené lékařské prohlídky a s lékaři plně spolupracuje. Dle žalobce by měl jeho zdravotní stav odpovídat třetímu nebo druhému stupni invalidity a neměl by být posuzován jen striktně z lékařského hlediska, ale také z lidské a morální stránky.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná konstatovala, že napadené rozhodnutí vydala na základě lékařského posudku, který zhodnotil relevantní lékařské zprávy a objektivně doložené potíže patřičně zohlednil. Konstatovala, že apelu na korekci striktně medicinského hlediska vyhovět nelze, neboť jakékoliv vybočení z intencí dotčené právní úpravy, resp. závazných posudkových kritérií, není přípustné. S ohledem na námítky žalobce navrhovala provést důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobci byl od 19. 3. 2009 přiznán částečný invalidní důchod. Od 5. 11. 2018 žalobce pobíral invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Dne 5. 8. 2020 žalobce požádal o vyšší stupeň invalidity.
5. Dne 20. 11. 2020 byla u žalobce provedena lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) kontrolní prohlídka ve smyslu § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Lékař OSSZ vyšel ze zdravotnické dokumentace předložené ošetřující lékařkou MUDr. X, profesního dotazníku ze dne 5. 8. 2020 a odborných lékařských zpráv: revmatologie (Krajská nemocnice Liberec), MUDr. X ze dne 21. 10. 2020, 31. 7. 2020 a 3. 6. 2020; neurologie (Česká Lípa), MUDr. X, ze dne 25. 8. 2020; ortopedie a traumatologie (Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa), MUDr. X, ze dne 2. 11. 2020; ORL ambulance, (Oblastní nemocnice Mladá Boleslav), MUDr. X, ze dne 2. 10. 2020; alergologie a imunologie (Česká Lípa), MUDr. X, ze dne 24. 2. 2020. Lékař OSSZ konstatoval, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu A, položce 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodnou příčinou je psoriatická artritida na biologické léčbě. Pokles pracovní schopnosti byl hodnocen na horní hranici procentuálního rozmezí dle určené položky. Do celkového hodnocení poklesu pracovní schopnosti byly zahrnuty i funkční dopady přidružených komorbidit. Lékař OSSZ konstatoval zlepšení kloubního postižení na biologické léčbě. Uvedl, že nejsou naplněna posudková kritéria pro zvýšení stupně

invalidity, naopak jsou naplněna posudková kritéria pro snížení stupně invalidity. Datum změny stupně invalidity je určen ustáleným zdravotním stavem žalobce dle doložené revmatologické lékařské zprávy ke dni jednání.

6. S ohledem na závěry zmíněného posudku vydala žalovaná dne 17. 2. 2021 rozhodnutí, kterým bylo podle čl. II bodu 13 zákona č. 306/2008 Sb., který mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, rozhodnuto, že žalobci od 10. 3. 2021 náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně.
7. Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal námitky. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařkou žalované dne 19. 4. 2021. Lékařka žalované vycházela ze stejných lékařských nálezů jako lékař OSSZ, nové odborné lékařské zprávy k námitkovému řízení přiloženy nebyly. Lékařka žalované konstatovala, že dle uvedených odborných nálezů je rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu významně zlepšena při biologické léčbě Humirou (žalobce pociťuje dobrý efekt léčby, v práci zvládá, pocit zlepšení přetrvává, bolesti menší, otoky v regresi). Ostatní komorbidity nedosahují závažnosti, která by opravňovala jejich použití jako rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Zdravotní stav svým dopadem na funkci organismu odpovídá obsahu kapitoly XIII, oddílu A, položky 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, kde je stanoveno rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 20 - 35 %. Jedná se o kloubní postižení se středně těžkou poruchou funkce kloubů, mimokloubní projevy minimální. Onemocnění s přihlédnutím ke komorbiditám vede k omezení celkové výkonnosti posuzovaného. Na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti ale zdravotní stav posuzovaného nedosahuje, klinický nálezní nevykazuje značnou poruchu funkce horních ani dolních končetin, celková výkonnost není podstatně ztížena. Žádná z komorbidit, při jejich zvolení rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, by nedosáhla na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění.
8. Ze závěru tohoto lékařského posudku žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Žalovaná konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu A, položce 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, kde je stanoveno rozmezí 20 - 35 %. Onemocnění s přihlédnutím ke komorbiditám vede k omezení celkové výkonnosti žalobce. Míra poklesu pracovní schopnosti byla proto zvolena na horní hranici procentního rozmezí. Na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti zdravotní postižení žalobce nedosahuje. Zdravotní stav je na biologické léčbě stabilizovaný, ustálil se na určité úrovni, která umožňuje žalobci vykonávat práci přiměřenou jeho kvalifikaci a životním zkušenostem s přihlédnutím k omezením souvisejícím s invaliditou prvního stupně.
9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a z hlediska námitek žalobce, které se týkaly nesprávného posouzení zdravotního stavu a určení procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem

v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2. s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

10. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o nároku žalobce na invalidní důchod. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 % avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
11. Protože se námitky žalobce soustředily do posouzení jeho zdravotního stavu, doplnil soud posouzení zdravotního stavu posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.
12. Ve věci proběhlo dne 4. 11. 2021 ústní jednání, při němž žalobce i žalovaná setrvali na své dosavadní argumentaci. Soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 15. 9. 2021.
13. PK MPSV se v posudku ze dne 15. 9. 2021 ztotožnila s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované. Jako dominující příčinu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce, shodně označila zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu A, položce 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Horní hranici rozmezí zvolila PK MPSV s ohledem k ostatním komorbiditám, které byly z funkčního hlediska lehké a léčbou stabilizované. K použití § 3 odst. 1, 2 citované vyhlášky již PK MPSV neviděla objektivní důvod. PK MPSV konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je psoriatická artritida. Žalobce byl od roku 2020 pro aktivitu onemocnění přes konvenční syntetickou léčbu převeden na léčbu biologickou, která trvá od dubna 2020 dosud.
Po nasazení biologické léčby dle doložené dokumentace je pacient v nízké aktivitě hodnocen dle DAPSA. Z revmatologického hlediska byla žalobci prokázána po aplikované biologické léčbě nízká aktivita dominujícího onemocnění. PK MPSV závěrem konstatovala, že žalobce nebyl schopen vykonávat těžší dělnické práce s nutností celodenní chůze po nerovném terénu a práce v nepříznivých klimatických podmínkách, vzhledem k věku byl žalobce schopen i rekvalifikace.
14. Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s.
Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

15. V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, žalobce byl jednání PK MPSV přítomen a při jednání vyšetřen odbornou lékařskou z oboru revmatologie. Žalobce měl při jednání PK MPSV také možnost se ke svým subjektivním potížím vyjádřit. Přítomnost odborné lékařky z uvedené oboru byla logicky zvolena s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované a také při předchozích kontrolních posouzeních invalidity. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů. Vycházela ze spisové dokumentace OSSZ Česká Lípa a spisové dokumentace námitkového řízení ČSSZ pracoviště Ústí nad Labem. V posudku je uvedeno, že zjištěné postižení zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a v jakém rozsahu v jeho důsledku poklesla pracovní schopnost žalobce, a to v souladu s vyhláškou o posuzování invalidity. Žádná z lékařských zpráv nevyvrací, že by byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně, či že by zdravotní postižení neodpovídalo zařazení dle kapitoly XIII, oddílu A, položky 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. PK MPSV vysvětlila, proč stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na horní hranici rozpětí stanoveného příslušnou položkou přílohy k vyhlášce, tj. že zhodnotila probíhající komorbiditu. Zdůvodnila také, proč zdravotní postižení žalobce zařadila pod příslušnou položku vyhlášky.
16. PK MPSV přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, a to ve shodě s předchozími posudky OSSZ i lékařské posudkové služby žalované. Jedná se o zdravotní postižení podřaditelné pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla dle výše uvedeného zařazení stanovena na 35 %.
17. Takové odůvodnění považuje soud za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobce, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 35 %. Žalobce tedy v době vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění pro invaliditu třetího stupně ani ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) tohoto zákona pro invaliditu druhého stupně. Žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně.
18. Soud nijak nezpochybnuje skutečnost, že žalobce trpí onemocněním, se kterým jsou spojena velká omezení a obtíže v jeho každodenním životě. Tento závěr soudu vyplývá z posudku PK MPSV i ostatních posuzujících lékařů, neboť všichni se, jak bylo již uvedeno výše, shodli na tom, že se v případě žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Tento dlouhodobě nepříznivý stav však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby v tuto chvíli a především za daných zákonných podmínek zvrátil závěr o tom, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro invaliditu třetího ani druhého stupně, nýbrž jen prvního stupně.
19. Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. listopadu 2021

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně